

LIBREOFFICE WRITER FÁJLFORMÁTUM PROBLÉMÁK ÉS MEGOLDÁSUK

Vajna Miklós

Kivonat

A LibreOffice Writer import és export szűrői egy olyan aránylag jól elkülöníthető terület, ahol kis javításokkal is látványos eredményeket lehet elérni. Ennek mi-kéntjéről ad rövid áttekintést az alábbi írás.

Tartalomjegyzék

1. Bevezetés.....	2
2. Mi az a fájlformátum probléma?.....	2
3. Writer fájlformátumok: ODF, Word formátumok és a többiek.....	4
3.1. ODF szűrő.....	4
4. Tesztek.....	4
5. Elérhetőségek.....	4
5.1. Címsor (Címsor 3 bekezdésstílus).....	5
Címsor (Címsor 4 bekezdésstílus).....	5
6. Címsor.....	6
6.1. Címsor.....	6
7. Irodalomjegyzék.....	6

1. Bevezetés

A tavalyi „Hogyan készítsünk új Writer funkciókat” előadás végigjárta egy új funkció legfőbb lépéseit: ezek közül csak egyetlen volt az import és export szűrők kiterjesztése. Sok embernek viszont az az általános véleménye a Writer komponensről, hogy az önmagában, csak ODF formátumot használva úgymond már készen van: amin sokat kéne csiszolni az az egyéb idegen formátumok támogatása. Annyiban biztosan megállapodhatunk, hogy van még hova fejlődni. Ennek érdekében az előadás és a workshop során áttekintést adunk, hogy hogyan lehet olyan problémákat javítani, ami csak az import és/vagy export szűrőket érinti, tehát a dokumentum modellje, a megjelenítés, a felhasználói felület, a súgó, stb. mind rendben van, csak egy adott formátumba mentés, vagy az abból való betöltés nem működik megfelelően.

További változás e területen, hogy tradicionálisan ilyen javításokat önmagukban készítették el korábban, mindenféle automatikus teszt nélkül. Ennek eredményeként az új fejlesztők féltek a régi kódhoz hozzányúlni, hiszen nem tudták, milyen eseteket tesznek tönkre egy új javítással: nem örültek a karbantartók a nagyobb átalakításoknak. Ezt orvosolandó, az elmúlt években fokozatosan bevezetésre kerültek különféle tesztek a LibreOffice-ban. A mi szempontunkból most a Writer szűrők tesztjei a fontosak: ezeket manapság már annyira könnyű megírni a legtöbb esetben, hogy ritka az olyan javítás, amit a hozzá tartozó tesztek nélkül fogadnak el a fejlesztők.

Ez jó hír abból a szempontból, hogy a javításunk után magunknak és automatikusan le tudjuk futtatni a teszteket, és ha ezek nem jeleznek hibát, jó eséllyel nem okoztunk véletlen mellékhatásokat. Rossz hír, hogy nekünk is teszteket kell írni, ha javítást készítünk – ezért az utolsó fejezet erre is kitér.

A fentiek alapján tehát kijelenthetjük, hogy a fájlformátum problémák egy jól tesztelhető terület, ahol ma már van esély, hogyha egy problémát kijavítunk, az többször nem fordul elő. Hozzá kell azonban tenni, hogy a legtöbb ilyen probléma megoldása a forráskód módosításával történik: ritka az olyan eset, amikor a bemenő dokumentum „kézi” módosításával bármit trükközhetünk.

2. Mi az a fájlformátum probléma?

A fájlformátum probléma tehát egy olyan hiba, amit egy adott formátum import vagy export szűrője okoz.

Jó példa erre:

- Egy vonal vastagsága túl nagy, ha egy csoportos alakzat részét képezi, DOCX megnyitása esetén.
- Ez a dokumentum egy oldalas kéne legyen, nem kettő.

Rossz példák:

- A betöltött dokumentum megjelenítése fagyást (hang vagy crash) okoz.
- A Writer nem támogat egy adott funkciót, amit a fájlformátum viszont támogatna.

Érdemes még megérteni madártávlatból az elején a szűrők működését. Valójában mindig csak exportálunk vagy importálunk. A többi eset mind ezekre vezethető vissza:

- A megnyitás: importálás egy üres dokumentumba. Nem látjuk, de pont olyan, mintha minden megnyításkor begépelnék az egész dokumentumot, csak a visszavonható műveletek listáját a végén töröljük, és a dokumentumot „nem módosított” állapotba tesszük.
- Másolás és beillesztés: lehetőség van részleges exportra, majd ennek eredményét a egy létező dokumentumba importáljuk.
- Mentés: exportálás egy olyan fájlnevet használva, ami már létezik. Ekkor persze odafigyel a felhasználói felület, hogy ne kérdezze meg: felül akarjuk-e írni a dokumentumot.

Ez a magyarázata annak, hogyha „belenézünk” egy ember számára is többé-kevésbé olvasható formátumba (Writer esetén gyakorlatilag csak a DOC nem ilyen), akkor ha azt egy másik program készítette, a Writerben egyetlen karaktert módosítva a fájlban mentés során az eredmény egész más is lehet. Persze a dokumentum modellje szemantikailag meg fog egyezni (többé-kevésbé), de a használt szintaxis egész más is lehet. Az adott formátum több nyelvi eleme is rendelődhet egy belső Writer koncepcióhoz, majd a mentés során ezt a belső reprezentációt következetesen csak egy adott nyelvi elem felhasználásával fogja az export szűrő kifejezni.

Időről időre emberek arra gondolnak, hogy a LibreOffice mögött álló „konverziós gépezetet” ki szeretnék emelni a szoftverből. A fentiek alapján láthatjuk, hogy ez miért lehetetlen: az import és export szűrők a belső dokumentummodellt használják közös nyelvként: tehát ha két formátum között konvertálni szeretnénk, szükségünk van az egész Writerre.

Ettől függetlenül nem kell elkeserednünk, ha ilyenre lenne szükség: tömeges konvertálásra mind parancssorból, mint a LibreOffice UNO API segítségével lehetőség van. Ez utóbbi a többszálú konvertálást is lehetővé teszi. Csak azt lehetetlen elkerülni, hogy a teljest szoftvert telepíteni kelljen.

Mielőtt megvizsgálánk az egyes fájlformátumokat, még tekintsük át, hogyan tudjuk ezt a közös nyelvet, a dokumentummodellt megvizsgálni.

A dokumentummodell építőkockája a paragrafus. Egy lehetséges mód ezek vizsgálatára, ha az adott nyitott dokumentum tartalmáról egy XML dumpot készítünk:

```
SW_DEBUG=1 ./soffice.bin --writer
```

Majd ha a dokumentumot olyan állapotra hoztuk, amit vizsgálni szeretnénk, Shift-F12 hatására egy nodex.xml fájlba készül el a belső reprezentáció kiírása.

Egy másik, ehhez hasonló technika, a GDB hibakereső használata. Egy-egy C++ osztályhoz Python nyelven lehet a GDB számára pretty-printereket írni, amik segítik a hatékony megjelenítést. Ennek eredményeképpen, ha a pDoc egy SwDoc*, a következő parancs a hibakeresőben kiírja a dokumentum összes paragrafusát:

```
print pDoc->GetNodes()
```

Ez különösen akkor hasznos, ha a dokumentum modelljének változását sorról sorra szeretnénk követni.

Harmadrészt, a normál UNO API-t használva is megvizsgálhatjuk modellünket, ez különösen akkor hasznos, ha az adott szűrő amúgy is ezt az API-t fogja

használni munkája során. Basic makrót futtatva, a `ThisComponent` objektumon iterálva kapjuk meg a paragrafusokat, illetve egy-egy paragrafuson iterálva kapjuk meg az egyes szövegtartományokat (amelyeken belül az egyes karakter-tulajdonságok is egyeznek).

3. Writer fájlformátumok: ODF, Word formátumok és a többiek

3.1. ODF szűrő

Tekintsük át, tipikusan milyen formátumokkal dolgozik a Writer, és ezek hol találhatók a forráskódon belül!

Az ODF szűrő a Writer saját formátuma, egyedül itt garantált az, hogy az import és export veszteségmentes. Persze hibák itt is előfordulhatnak, de ezek egyrészt ritkák, másrészt itt legalább az elméleti lehetőség megvan a veszteségmentes konverzióra, mivel a Writer belső reprezentációja igen közel áll az ODF jelöléséhez.

Például a paragrafusok UNO API-ban megjelenő tulajdonságai egy az egyben megfeleltethetők a használt XML elem egyes attribútumainak.

Az ODF import/export szűrő nagy része maga is az UNO API-t használja, így más szűrőknél mindig egy támpontot adhat a következő technika: megnézzük, az ODF szűrő hogyan kezel egy szituációt, vagy ha az adott szűrő a belső API-t használja, akkor megnézhetjük az UNO API idevágó implementációját.

A szűrő forráskódja nagyrészt az `xmloff/` könyvtár alatt található, valamint egy kisebb része az `sw/source/filter/xml/` alatt.

Az ODF szabványt nem csak szöveges formátumban, hanem Relax-NG sé-mában is karbantartják, ez alapján pedig automatikus validáció is végezhető. Ha nem vagyunk biztosak benne, hogy Writer hibával állunk szembe, vagy a dokumentum érvénytelen, használjunk egy ODF ellenőrzőt, például:

<http://odf-validator2.rhcloud.com/odf-validator2/>

3.2. RTF szűrő

Az RTF formátumot eredetileg olyan céllal találták ki, hogy egy olvasható HTML-jellegű formátumot kapjanak (szemben az akkor elterjedt egyéb bináris formátumokkal), ami azonban támogatja a Writer jellegű szövegfeldolgozók összes tulajdonságát. Gondoljunk arra, hogy a HTML nyelv nem foglalkozik az oldalmérettel, stb. Nyilván használhattak volna valami XML alapú megoldást, de 1987-ben még nem volt XML. :-)

A jelenlegi RTF export a LibreOffice 3.3-ban mutatkozott be, ez egy belső szűrő, a kód jelentős része megosztott a DOC és DOCX expoterrel.

Kódja az `sw/source/filter/ww8/rtf*` alatt található.

A jelenlegi RTF import a LibreOffice 3.5-ben jelent meg először, ez egy UNO szűrő, leginkább azért, mert így készült el a később bemutatott DOCX megnyitó is, és így az RTF és DOCX megnyitó egy része közös.

Ezeket a szűrőket nagyrészt a cikk szerzője követte el.

3.3. DOC szűrő

Valószínűleg a legrégebbi – jelenleg is használatban lévő – Writer szűrő. Ugyan a `binfilter` modulban található StarOffice 5.2 (és korábbi verziók) által használt szűrők még régebbiek voltak, ezek mára már csak a git tárolóban turkáló régészek számára hozzáférhetőek.

Mind az export és az import belső szűrő, és akkor itt álljunk is meg egy kicsit.

Mit jelent a belső és az UNO szűrő? A belső szűrő a Writer C++ API-ját használja közvetlenül, ami azt jelenti, hogy a dokumentummodell változtatása után mindig újra kell fordítani, valamint technikailag a Writer része. Hívják még natív szűrőnek is. Ezzel ellentétben az újabb szűrők már az UNO API-t használják: ez valamivel absztraktabb, és ennek következtében nem csak C++-ból használható. További előnye, hogy ez ritkán változik, minden kiadásban dokumentálásra kerül, ha bármilyen inkompatibilis változást hajtottak végre a fejlesztők, és ebből következően a Writer módosítások után tipikusan nem kell újrafordítani, tehát hatékonyabb fejlesztést tesz lehetővé.

Mondhatná azt valaki, hogy az absztrakciónak viszont mindig ára van: valamit elvesztünk vele. Jelen esetben ettől nem kell félni, az előző alfejezet említette, hogy a veszteségmentes ODF szűrők is ezeket az API-kat használják, tehát import/export szűrő szempontjából az UNO API is teljes hozzáférést biztosít. Mindezeket után érthetjük meg a viccet, miszerint technikailag a Writerben az ODF csak egy külső formátum, míg a DOC natívan támogatott. ;-)

Visszatérve a DOC formátumra, ez egy kereskedelmi formátum (nem egy független testület alakítja ki, nem lehet a fejlesztési irányba beleszólni, stb), de [MS-DOC] néven elérhető a specifikációja.

Mivel bináris formátumról van szó, a fájl struktúrái közvetlenül megfeleltethetők C struktúráknak, ennek következtében az import/export kódja részben megosztott.

Akit elsőre megijeszt a bináris formátum, annak érdemes használnia az msodumpert:

<http://cgit.freedesktop.org/libreoffice/contrib/mso-dumper/>

Az ebben található doc-dump tool (szintén jelentés részben a szerző munkája) segíthet a DOC szűrőkkel kapcsolatos problémák megértésében.

3.4. DOCX szűrő

Mielőtt belemerülnénk a DOCX szűrő rejtelseibe, tisztázzuk mi az a tokenizáló és a domain mapper. A tokenizálót tipikusan import szűrőkkel kapcsolatban szokták használni, lényege, hogy az adott formátumból kiolvassa a byte-okat és ezekből egy token-folyamot állít elő. XML esetén erre XML értelmezőként szoktunk hivatkozni, más formátumok esetén ennek nincs feltétlenül saját neve. A Writer szűrők esetén a tokenizáló még több feladatot is ellát: például a hiperhivatkozások leírására a DOCX szabvány két módot is biztosít: a tokenizáló feladata, hogy ezeket egységesítse, a szövegként leírt hexadecimális számokat, számokká alakítsa, és ehhez hasonló feladatokat lásson el.

A domain mapper feladata pedig, hogy az adott formátum koncepcióit (domainjét) a Writer koncepcióhoz rendelje (mappelje), például a DOCX szakaszait a legtöbb esetben a Writer oldalstílusainak lehet megfeleltetni, stb.

Míg a DOC filter esetén ez a két feladat összerosódott, a DOCX importer esetén ez határozottan szét lett választva, így vált lehetővé, hogy az RTF és a DOCX importer közös domain mappert használjon.

Visszatérve a DOCX formátumra, sajnos ennek is legalább két verziója van: az ECMA „szabvány”, valamint az a változat amit a Microsoft kezdetben implementált.

Nem kell nagy különbségekre gondolni: például a paragrafusok két szélső margójára az egyik leírásban left/right jelzővel kell hivatkozni, a másik esetben

start/end néven. Az importnak egyszerűen csak kezelni kell mindkettőt, az export esetén a felhasználó határozhatja meg, hogy melyik leírást szeretné. Mivel a legtöbb felhasználó a DOCX export eredményét Microsoft termékekkel akarja később megnyitni, az alapértelmezés a Microsoft-féle megvalósítás írása.

A DOCX importer a régebbi, még a Sun kezdte el készíteni, túlbonyolított kódja a `writerfilter/` alatt található. A tokenizáló XSLT nyelven készült, ez transzformálja a szabvány sémáját C++ kódba... :-)

4. Tesztek

Különbféle teszt fajtákat készíthetünk, attól függően, hogy mi a célunk. A fájlformátum problémák esetén a modell teszteket használjuk.

Import esetén a fájlt az import szűrő tölti be, majd az eredmény UNO modelljén értékelünk ki kifejezéseket.

Export esetén egy import → export → import láncon megy végig a dokumentum. Ennek az az előnye, hogy így a teszt dokumentumok továbbra is fájlokban tárolhatók (nem kódból kell felépíteni őket), valamint a kiértékelendő kifejezések is ugyanazon nyelven fogalmazhatóak meg, mint az import tesztek esetében.

5. Elérhetőségek

- LibreOffice honlap: <https://www.libreoffice.org/>
- A diák és ezen cikk elérhetősége: <http://vmiklos.hu/odp/>